

Rozhodnutí Exekutivy Českého svazu házené ze dne 6. března 2015 ve věci odvolání Josefa Pohlmana

- I. Exekutiva ČSH potvrzuje rozhodnutí Disciplinární komise ČSH ze dne 11.12.2014, kterým byl hráči Josefu Pohlmannovi, nar. [REDAKCE], za porušení čl. 2.3. Směrnice pro kontrolu a postih dopingu ve sportu v ČR uložen trest zákazu činnosti na 2 roky od 4.12.2014 do 3.12.2016.**

Odůvodnění:

1. Pravomoc Exekutivy ČSH

- 1.1. V souladu s ustanovením čl. 27 Disciplinárního řádu Českého svazu házené (dále jen „ČSH“) je Exekutiva ČSH oprávněna rozhodovat o odvoláních proti rozhodnutím Disciplinární komise ČSH.

2. Předcházející řízení

- 2.1. Na základě Oznámení Antidopingového výboru ČR o porušení antidopingového pravidla ze dne 19.11.2014 a Zprávy delegáta z utkání A 064 Zlín – Litovel rozhodla Disciplinární komise ČSH (dále také jen „DK ČSH“) tak, že nejprve rozhodnutím ze dne 4.12.2014 zastavila závodní činnost hráči Tatranu Litovel Josefu Pohlmannovi, nar. [REDAKCE] (dále také jako „sportovec“) a zahájila proti němu disciplinární řízení pro odmítnutí dopingové kontroly po utkání extraligy č. A 064 dne 16.11.2014.
- 2.2. V rámci disciplinárního řízení při ústním jednání dne 11.12.2014 sportovec uvedl, že při dopingové kontrole odevzdal vzorek, který byl nekvalitní (řídký) a byl vyzván k odevzdání dalších vzorků, se stejným výsledkem. Načež ztratil nervy a z místnosti kontroly odešel. Předtím v afektu roztrhal protokol o dopingové kontrole.
- 2.3. Rozhodnutím ze dne 11.12.2014 DK ČSH rozhodla, že výše uvedeným jednáním sportovce došlo k porušení Směrnice pro kontrolu a postih dopingu ve sportu v ČR (dále také jen „Směrnice“) v čl. 2.3. a 5.11.5 a uložila sportovci trest zákazu činnosti na 2 roky nepodmíněně od 4.12.2014 do 3.12.2016.

3. Odvolací důvody

3.1. Sportovec (dále také jako „**odvolatel**“) právně zastoupen JUDr. Janem Šťovíčkem, Ph.D., advokátem, KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o. se sídlem CITY TOWER, Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4, podal proti rozhodnutí DK ČSH ze dne 11.12.2014 (dále jen „**Rozhodnutí**“) odvolání, ve kterém namítal následující:

3.1.1. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné,

- z Rozhodnutí nevyplývá, jakým způsobem byla celá věc posuzována, jaké byly předloženy důkazy, jak probíhalo jednání ve věci, jaká byla vyjádření účastníků, jak DK ČSH hodnotila předložené důkazy, jak a k jakým dospěla DK ČSH závěrům a konečně, jaké úvahy aplikovala při rozhodování o výši trestu či jak byla zdůvodněna délka uloženého trestu;
- podle názoru sportovce se v případě Rozhodnutí nedá mluvit ani o „stručném odůvodnění“, které předepisuje čl. 24 odst. 2 Disciplinárního řádu ČSH.

3.1.2. Uložený trest je nepřiměřený,

- odvolatel uvedl, že nepopírá, že došlo k porušení Směrnice, a to konkrétně článku 5.11.5., zdůraznil však, že DK ČSH nevzala v případě rozhodování o výši trestu v potaz výjimečné okolnosti případu a nerespektovala zásadu proporcionality (přiměřenosti) sankce.
- sportovec byl v době, kdy měl poskytnout požadované vzorky moči, po 1,5 hodinovém utkání. Byl tedy značně dehydrovaný a nebyl schopen odevzdat požadované množství vzorku moči. Sportovec poskytl dopingovým komisařům celkem 6 vzorků moči a ani jeden nedosahoval dle zprávy dopingových komisařů požadovaných hodnot. Sportovec strávil na dopingové kontrole přes 4 hodiny. Už takovýto samostatný průběh dopingové kontroly je pro jakéhokoliv sportovce neúměrně náročný, a to jak psychicky, tak fyzicky, s ohledem na předchozí sportovní utkání. Navíc na sportovce čekal před halou celé hodiny autobus se všemi ostatními členy týmu.
- je zcela evidentní, že sportovec nemohl svou vůlí ovlivnit to, zda vzorek bude či nebude mít vyžadovanou specifickou hmotnost. Je právě úkolem dopingových komisařů na místě, aby Sportovce vedli k tomu, aby mohl co nejdříve poskytnout odpovídající vzorek. To se však v tomto případě nestalo.
- podle Směrnice čl. 5.10.1. je pořadatel soutěže povinen poskytnout mj. dostatečné množství vhodných nápojů v originálním uzavřeném balení. Podle názoru sportovce však za „vhodný“ nápoj nelze považovat pouze vodu, která byla na místě.
- po událostech z dopingové kontroly se sportovec rozhodl a zcela dobrovolně podstoupil dne 1.12.2014 vyšetření moči v nemocnici v Prostějově. Ze zprávy z toxikologie vyplývá, že výsledky odběru byly negativní.

- sportovec ještě nikdy nebyl trestán za dopingové provinění, je propagátorem čistého sportu a myšlenek fair play a nikdy by zakázanou látku neužil.
- sportovec uvádí, že v tomto případě se jedná o výjimečné okolnosti, které musí být zohledněny při ukládání trestu.
- stejně tak musí být při ukládání trestu přihlédnuto k zásadě proporcionality, která je v dopingových věcech obecně přijímána jak na úrovni Soudního dvora Evropské unie, tak v rozhodování Sportovního arbitrážního soudu v Lausanne (dále jen „CAS“), jehož rozhodčí činnost respektuje také Rozhodčí komise Českého olympijského výboru. Podle CAS *„široce přijímaným principem sportovního práva je to, že závažnost udělené sankce musí být přiměřená závažnosti porušení předpisů“* (CAS 1999/A/246). Rozhodovací praxe musí přihlížet ke specifickým okolnostem každého případu. Nelze tedy generelně aplikovat 2 letý trest zákazu činnosti na všechny případy porušení čl. 2.3. Směrnice. Tento přístup potvrzuje CAS, když v určitých případech zcela jasně připouští, právě na základě uplatnění principu proporcionality dopingových sankcí, snížení trestu za doping pod hranici stanovenou příslušnými předpisy (CAS 2005/C/976, 976 FIFA, WADA; CAS 2005/A/830 Squizzato v. FINA; CAS 2007/A/1252 FINA v. Mellouli a FTN; CAS 2006/A/1025 Puerta v. ITF; CAS 2010/A/2268 Walilko v. FIA).
- Ve věci Squizzato se CAS zcela jasně vyjádřil: *„Pouhá skutečnost, že předpisy sportovní federace vycházejí ze Světového antidopingového kodexu (v tomto případě jde o Směrnici, která v ČR provádí Světový antidopingový kodex – pozn. odvolatele) nemění povahu těchto předpisů. Jedná se stále o předpisy federace, které nemohou (přímo či nepřímou) nahradit základní principy jako je např. princip proporcionality.“*
- je nutné zkoumat, zda neexistují takové okolnosti, které by odůvodňovaly aplikaci principu proporcionality, neboť bez něho by sankce v určitých případech byly nepřiměřeně tvrdé a neobstály by případnému soudnímu přezkumu, protože jak vyplývá z rozhodnutí Soudního dvora EU, tresty v dopingu musí odpovídat zásadě proporcionality (Rozhodnutí soudního dvora EU ve věci C-519/04P Meca Medina and Majcen v. Commission (2006), 5 C.M.L.R. 18.).
- dle judikatury CAS princip proporcionality umožňuje rozhodovacímu orgánu, ve zvláštních případech, kdy by trest určený příslušnými předpisy (v tomto případě trest 2 let dle čl. 10.3.1 Směrnice) byl nepřiměřený, právě na základě principu proporcionality stanovený trest přiměřeně snížit, a to s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu a závažnost zkoumaného jednání.
- v této věci se jedná o případ, kdy se sportovec zcela dobrovolně podrobil dopingové kontrole. Na výzvu dopingových komisařů se dostavil do místnosti dopingové kontroly, kde v souladu s jeho povinností poskytl vzorek moči. Vzhledem k tomu, že tento vzorek nesplňoval dle zprávy dopingových komisařů požadavky stanovené Směrnicí, musel v místě dopingové kontroly setrvat a poskytnout další vzorky. Celkem bylo poskytnuto 6 vzorků. Po

zhruba 4 hodinách, kdy sportovec nebyl schopen odevzdat požadovaný vzorek moči, byl sportovec již tak fyzicky i psychicky vyčerpán, že již další setrvání na místě neunesl. Komisařům sdělil, že už takový postup nelze dál vydržet a místo dopingové kontroly opustil. V následujících dnech se podrobil toxikologické expertize moči, která byla negativní.

- jednání sportovce, resp. jeho opuštění místnosti dopingové kontroly, nebylo v žádném případě vyhýbání se či odmítnutí podrobit se odběru vzorku
- podle sportovce by bylo slepé a automatické aplikování 2 letého zákazu činnosti v tomto případě v rozporu se základním účelem a smyslem antidopingových předpisů a celého boje proti dopingů (viz. např. úvodní ustanovení Světového antidopingového kodexu, podle kterého je jedním ze základních účelů Světového antidopingového kodexu a antidopingového programu podpora spravedlnosti pro sportovce).

3.2. Z důvodů uvedených výše odvolatel navrhl Exekutivě ČSH, aby Rozhodnutí změnila tak, že se sportovci ukládá trest napomenutí.

4. Ústní jednání a provedené důkazy

- 4.1. K projednání odvolání sportovce nařídila Exekutiva ČSH na den 6.3.2015 ústní jednání, na které byl vedle sportovce a jeho právního zástupce pozván také zástupce Antidopingového výboru ČR (dále jen „ADV ČR“), který je v souladu s čl. 8.3. Směrnice účastníkem disciplinárního řízení. Na jednání byli dále pozváni pan MUDr. Lubomír Nečas a paní Božena Nejedlá, dopingoví komisaři, kteří prováděli dne 16.11.2014 dopingovou kontrolu sportovce.
- 4.2. Jednání dne 6.3.2015 se zúčastnili tito členové Exekutivy ČSH: Mgr. Aleš Pospíšil (prezident ČSH), Ing. Michal Barda, MBA, Mgr. Daniel Čurda, Miroslav Bartoň, Libor Adámek a Mgr. Liběna Vondráčková, LL.M.
- 4.3. Na jednání byli dále přítomni:
 - RNDr. Jan Chlumský za ADV ČR;
 - pan Josef Pohlmann se svými právními zástupci panem JUDr. Janem Šťovíčkem, Ph.D. a panem Mgr. Ondřejem Novákem.
- 4.4. Pan MUDr. Lubomír Nečas a paní Božena Nejedlá se z jednání z důvodu dovolené omluvili. MUDr. Luboš Nečas poskytl k odvolání sportovce písemné vyjádření, ve kterém uvedl, že sportovci byl vysvětlen způsob průběhu dopingové kontroly. To, že nebyl dehydratován je možno doložit tím, že v průběhu zápasu opakovaně pil tekutiny. Komisaři při zjištění toho, že první vzorek nedosahuje požadované hustoty, vyzývali sportovce, ať již více nepije, což on plně nerespektoval. V místě dopingové kontroly byla k dispozici voda v uzavřených nádobách. Sportovec nepožadoval jiné nápoje. Pokud by odmítl pít jen vodu a požadoval jiné nápoje, tak by dopingoví komisaři požádali o doplnění jiného druhu tekutin. Fyzické vyčerpání u

sportovce nebylo patrné, ani tento důvod k ukončení dopingové kontroly nebyl komisařům sdělen. Opakovaně telefonoval a sděloval komisařům, že musí nastoupit na směnu do zaměstnání.

4.5. Prezident Aleš Pospíšil konstatoval, že Exekutiva ČSH je na tomto mimořádném jednání v souladu s článkem IX odst. 4 písm. g) Stanov ČSH usnášeníschopná. L.Vondráčková seznámila přítomné s následujícími listinnými důkazy, které má Exekutiva ČSH k dispozici pro své rozhodnutí:

- 1) Zpráva o průběhu antidopingové kontroly ze dne 16.11.2014 ve Zlíně při extraligovém utkání v házené mezi mužstvy HC Zlín a Tatran Litovel
- 2) Oznámení o porušení antidopingového pravidla ze dne 19.11.2014
- 3) Zahájení DŘ – Josef Pohlmann ze dne 2.12.2014
- 4) Rozhodnutí DK ČSH ze dne 4.12.2014 – zastavení závodní činnosti
- 5) Oznámení výsledků dopingové kontroly ze dne 11.12.2014
- 6) Zápis z jednání disciplinárního orgánu ČSH ze dne 4.12.2014
- 7) Lékařská zpráva Středomoravské nemocniční a.s. ze dne 1.12.2014
- 8) Rozhodnutí DK ČSH ze dne 11.12.2014 – zákaz činnosti na 2 roky
- 9) Roztrhaný protokol z dopingové kontroly Josefa Pohlmana ze dne 16.11.2014
- 10) Nevyplněný formulář pro dopingovou kontrolu
- 11) Zpráva delegáta utkání A 064 Zlín – Litovel
- 12) Zpráva Disciplinární komise pro Exekutivu ČSH o případu Josefa Pohlmana
- 13) Vyjádření dopingového komisaře MUDr. Lubomíra Nečase k odvolání

Oba účastníci – ADV ČR i sportovec – obdrželi kopie všech výše uvedených listinných důkazů.

4.6. Zástupce ADV ČR RNDr. Chlumský uvedl k jednotlivým námitkám uvedeným v textu odvolání následující:

- není pravda, že problémy s hustotou vzorku byly zcela výjimečné, jedná se o běžnou situaci častou při dopingových kontrolách v různých sportech, když zejména v létě mají sportovci problém poskytnout vzorek;
- odmítnutí dokončení kontroly nelze v extraligové soutěži odůvodnit potřebou další činnosti hodinu po utkání; sportovec na elitní úrovni jako je extraliga nemůže mít jednu, dvě hodiny po zápase naplánovanou závaznou činnost;
- nelze akceptovat názor, že sportovec nemohl svou vůlí ovlivnit hustotu vzorku, protože sportovci často ředí vzorek záměrně;
- námitka, že k dispozici byla pouze voda a žádný jiný nápoj, byla uplatněna až následně a nikoli na místě, sportovec si na místě na vodu nestěžoval;
- vyčerpání a fyzické potíže sportovce po utkání jsou opět z pohledu dopingové kontroly normální;
- dvouletý trest je taxativně obsažen v Antidopingovém kodexu již od roku 2009, podmínky pro moderaci by musely být super výjimečné.

- 4.7. Právní zástupce odvolatele JUDr. Jan Šťovíček zdůraznil, že v celém případě by měl zvítězit zdravý rozum, J.Pohlmann neodmítl poskytnutí vzorku ke kontrole. Podle zástupců J.Pohlmann existuje celá řada polehčujících okolností. Sportovec i jeho právní zástupce věří, že Exekutiva napraví pochybení Disciplinární komise ČSH a její absurdní rozhodnutí.
- 4.8. K průběhu událostí se vyjádřil a na dotazy členů Exekutivy i JUDr. Šťovíčka odpověděl J.Pohlmann:
- Po zápase šel na dopingovou kontrolu, když předtím před zápasem hodně pil, během zápasu i po zápase pil iontový nápoj. Bavili se před kontrolou, zda by nemohl jít někdo jiný, že spěchá po zápase na brigádu. Když se na něj dostala řada, tak mu při otevření druhé lahve dopingoví komisaři řekli, že nesmí tolik pít. Přítomný pan Novák hledal nějaké pivo, aby se mohl dříve vymočit, ale nenašel ho. Pětkrát se vymočil, ale nic. Řekli mu, že už nemá pít. Jak ale měl odevzdat vzorek, když nemohl pít? Ztratil nervy a z dopingové kontroly odešel, vzal s sebou protokol, roztrhal ho a vhodil do WC.
 - Cca 4 krát nebo 5 krát mu volali lidé z klubu, že na něj čeká autobus se zbytkem družstva. Asi polovina družstva přijela a odjela auty, pravděpodobně tam byl i další autobus s fanoušky. Volali mu a nabídli, že pro něj pošlou auto s rodiči. Toto odmítl, „proč by pro něj měli jezdit rodiče“, když jsou tým a mají odjet všichni společně. Klub mu jiný odvoz zpět do Litovle nezajistil.
 - Spěchal na brigádu, když slíbil známému, že k němu půjde večer na 20:00 pracovat do restaurace U Tadeáše v Litovli. Jediným jeho zdrojem obživy jinak bylo plnění smlouvy s Tatranem Litovel. Zpětně od 1.8.2014 byl kvůli házené vyřazen z evidence Úřadu práce. Od 1.12.2014 pracuje v pivovaru na základě pracovního poměru.
 - Nikdy neabsolvoval dopingovou kontrolu s výjimkou středoškolského testování. V místnosti pro dopingovou kontrolu s ním nebyl přítomen kdokoliv z klubu, ani za ním během kontroly nepřišel.
 - Byl informován, že nesmí odejít do ukončení kontroly. Nikdo mu však neřekl, co se v takovém případě stane. Při odchodu na něj pan Nečas volal, ať se vrátí, že jinak ve sportu skončil.
 - Hráč připustil své pochybení odchodem z místnosti dopingové kontroly, uvedl, že den po kontrole telefonoval komisaři panu Nečasovi a omlouval se mu. Uvedl, že má házenou rád a že si nedokáže představit dva roky bez ní. Dva dny po kontrole volal panu Chlumskému.
 - Asi po 14 dnech si z vlastní iniciativy zajistil kontrolu dalšího vzorku v Prostějově na základě doporučení jeho obvodní lékařky.
- 4.9. Zástupce ADV ČR RNDr. Chlumský zdůraznil, že ADV ČR rozhodně nemůže dělat kontroly na žádost sportovce, protože by popírala svou vlastní funkci. Výsledky předložené dodatečné kontroly i jiné podobné vzorky jsou irelevantní. Jednak s tak velkým časovým odstupem už řada zakázaných látek, např. efedrin nebo pseudoefedrin, již nemůže být v moči zachycena, jednak při odběru v nemocnici nebyl dodržen závazný standardní postup odběru, kontroly a zapečetění vzorku. Pan Chlumský doložil původní protokol o kontrole, který p.Pohlmann roztrhal a vhodil do toalety, odkud ho zachránil komisař p.Nečas.

4.10. Právní zástupci odvolatele JUDr. Šťovíček a Mgr. Novák v závěru uvedli:

- Domnívají se, že dopingový komisař pochybil, když neporadil p.Pohlmannovi, co má pít, aby poskytl korektní vzorek.
- Rozhodnutí Disciplinární komise ČSH je nedostatečně podložené a nepřezkoumatelné.
- Princip proporcionality by měl být nad všemi předpisy a musí být zohledněn.
- Na přímý dotaz L.Vondráčkové potvrdil JUDr. Šťovíček, že svým odvoláním napadají (i) že k porušení článku 2.3. Směrnice nedošlo; a (ii) pokud k provinění došlo, pak napadají výši trestu, který je nepřiměřený. Je rozdíl mezi situací, kdy sportovec bez dalšího odmítne dopingovou kontrolu a situací, kdy sportovec poskytne několik vzorků a poté z dopingové kontroly odejde.
- Rozhodnutí Exekutivy ČSH bude strana J.Pohlmann respektovat a případně použije další opravné prostředky.

4.11. L.Vondráčková za Exekutivu ČSH zakončila společné projednávání:

- ČSH nemůže řešit dopingový případ pouze podle Disciplinárního řádu ČSH. Exekutiva ČSH jakožto člen Mezinárodní házenkářské federace a člen Českého olympijského výboru musí aplikovat Směrnici pro kontrolu a postih dopingů ve sportu v ČR.
- ČSH ve svém rozhodování určitě neignoruje judikaturu CAS (Court of Arbitration for Sport) a důkladně se bude zabývat všemi konkrétními okolnostmi případu.
- Exekutiva ČSH potvrzuje, že rozhodnutí Disciplinární komise ČSH ve věci skutečně nebylo formálně dokonalé a přezkoumatelné – proto Exekutiva ČSH činí maximum pro to, aby v odvolacím řízení byl případ řádně projednán a J.Pohlmann dostal řádně odůvodněné rozhodnutí ČSH k případu, kde hrozí velmi zásadní trest.
- Rozhodnutí Exekutivy ČSH o odvolání J.Pohlmann bude zveřejněno ve lhůtě 20 dnů v souladu se Směrnici pro kontrolu a postih dopingů ve sportu v ČR.

6. Skutkové posouzení – hodnocení důkazů

Exekutiva ČSH po pečlivém a důkladném zvážení všech předložených důkazů a výpovědí účastníků považuje za prokázané a při svém rozhodování vycházela z následujících skutkových okolností případu:

- 6.1. Sportovec byl dne 16.11.2014 v poločase utkání A 064 Zlín – Litovel, které začalo v 16:00 hod, za přítomnosti delegáta ČSH spolu s dalšími třemi hráči (dva hráči z každého družstva) vylosován dopingovými komisaři pro dopingovou kontrolu. 5 minut před koncem zápasu oznámil delegát ČSH jména hráčů vedoucím družstev. Po skončení zápasu pak oslovili dopingoví komisaři hráče a vyzvali je k dopingové kontrole, což všichni hráči potvrdili podpisem protokolu o dopingové kontrole. Do dopingové místnosti se dostavili všichni včas. Sportovec žádal dopingovou komisařku, aby vybrali někoho jiného, protože spěchá do zaměstnání.

- 6.2. Sportovec před zápasem i během něj a po něm hodně pil iontové nápoje, během zápasu více než jednu lahev. Sdělil však dopingovým komisařům, že byl močit těsně před utkáním a že se brzy nevyмоčí.
- 6.3. Přibližně v 19:25 hod odešel Sportovec s dopingovým komisařem na WC, kde vymočil 120 ml moče se specifickou hustotou 1003. Bylo mu vysvětleno, že bude muset počkat, až jeho vzorek moči zhoustne na minimálně požadovanou hodnotu specifické hustoty 1005. Ačkoli byl sportovec dopingovými komisaři výslovně vyzván, aby již více nepil, a upozorněn, že vypití další (druhé) láhve vody na dopingů může dále zředit moč a tedy vést k nutnosti opakovat odběr pro řídkou moč, sportovec toto nerespektoval a přesto vypil v dopingové místnosti dvě láhve vody. V místnosti dopingové kontroly byla k dispozici voda v uzavřených jedolitrových lahvích.
- 6.3. Sportovec poskytl pod dohledem komisaře několik vzorků moči, asi čtyři nebo pět, které však nedosahovaly požadované hustoty způsobilé pro měření.
- 6.4. Ve 21:38 hod Sportovec v místnosti dopingové kontroly náhle sebral ze stolu rozepsaný protokol dopingové kontroly a roztrhal jej. Odnesl jej pak na WC, kde jej vhodil do toaletní mísy. Byl poté dopingovými komisaři upozorněn, že porušuje průběh dopingové kontroly, kterou když nedokončí, tak mu hrozí postih. Přes tyto výzvy Sportovec opustil budovu sportovní haly ve 21:45. Při odchodu na něj dopingový komisař MUDr. Nečas volal, ať se vrátí, že jinak ve sportu skončil.
- 6.5. Dopingovým komisařům se podařilo část rozepsaného protokolu zajistit.
- 6.6. Během dopingové kontroly sportovci opakovaně telefonem volali zástupci jeho klubu, že na něj čeká autobus se zbytkem družstva. Zástupci klubu nebyli se sportovcem přítomni dopingové kontrole. Tito mu také nabídli, že pro něj pošlou auto s jeho rodiči, což sportovec odmítl. Klub mu jiný odvoz zpět do Litovle nezajistil.
- 6.7. Den poté sportovec telefonoval dopingovému komisaři MUDr. Nečasovi a omlouval se mu. Dva dny po kontrole volal RNDr. Chlumskému. Asi po 14 dnech si z vlastní iniciativy zajistil kontrolu vzorku moči v Prostějově na základě doporučení jeho obvodní lékařky.

7. Právní základ a posouzení případu

- 7.1. Exekutiva ČSH posuzovala případ podle platných předpisů ČSH, zejména podle Disciplinárního řádu ČSH, a dále podle Směrnice pro kontrolu a postih dopingů ve sportu v ČR ve znění platném do 31.12.2014, tzn. Směrnice vydané dne 1.1.2009.
- 7.2. Základními otázkami, kterými se Exekutiva musela v tomto řízení zabývat, jsou:
 - a) zda se odvolatel dopustil porušení antidopingového pravidla;
 - b) v případě, že se tohoto porušení dopustil, jaký trest má být uložen.

- 7.3. Exekutiva ČSH dává odvolateli za pravdu v tom, že Rozhodnutí Disciplinární komise ČSH ze dne 11.12.2014 nebylo dostatečně písemně zdůvodněno, ovšem má za to, že tyto nedostatky byly zcela napraveny v rámci řízení o odvolání sportovce před Exekutivou ČSH.

Porušení antidopingových pravidel

- 7.4. V souladu s článkem 2.3. Směrnice se za porušení antidopingových pravidel považuje „*odmítnutí nebo nedostavení se k odběru vzorku bez přesvědčivého zdůvodnění po obdržení výzvy, která vychází z příslušných antidopingových pravidel, nebo jiné vyhýbání se odběru vzorku.*“
- 7.5. Jak uvedl CAS ve svých rozhodnutích, to, zda má sportovec „přesvědčivé zdůvodnění“ pro odmítnutí vzorku, musí být posuzováno objektivně. Otázkou není, zda sportovec jednal v dobré víře, ale zda, objektivně měl závažné důvody odmítnout podstoupit test (CAS 2013/A/3279 Viktor Troicki v. International Tennis Federation (ITF), přičemž důkazní břemeno je na straně sportovce. Obhajoba přesvědčivým zdůvodněním musí být vykládána restriktivně v tom smyslu, že vždy, když je to fyzicky, hygienicky a morálně možné, má být vzorek poskytnut i přes námitky sportovce (CAS 2005/A/925 Azevedo v. FINA).
- 7.6. Exekutiva ČSH došla k závěru, že bylo dostatečně prokázáno, že sportovec se dopustil porušení čl. 2.3. Směrnice, když bez přesvědčivého zdůvodnění opustil dopingovou kontrolu a odmítl tak poskytnout vzorek v souladu s článkem 5.11. Směrnice.
- 7.7. Sám sportovec ve svém odvolání uvedl: „*Sportovec nepopírá, že v průběhu dopingové kontroly, značně rozrušen jejím průběhem a časovou náročností, opustil místnost dopingové kontroly. **Nepopírá ani, že tímto došlo k porušení Směrnice, a to konkrétně článku 5.11.5.***“ Článek 5.11.5. Směrnice zní následovně: „*Sportovec, nebo jeho doprovod přelije přibližně jednu třetinu moči do lahvičky B a pak dvě třetiny moči do lahvičky A, které budou zapečetěny, jak udává Mezinárodní standard pro Testování. Zbytek moči zůstane v odběrové nádobce na změření specifické hmotnosti. Sportovec uzavře obě lahvičky a zkontroluje jejich těsnost. Sportovec také zkontroluje, zda obě lahvičky mají stejné číselné kódy. Dopingový komisař může, se souhlasem Sportovce, pomáhat Sportovci s procesem uvedeným v tomto článku. Pokud hodnota specifické hmotnosti prvního Vzorku bude mimo požadované hodnoty (nižší než 1,010 nebo 1,005 při měření refraktometrem), **Sportovec je povinen zůstat v Místnosti Dopingové kontroly až do doby, kdy poskytne další Vzorek s Vyhovující specifickou hmotností pro analýzu. Pokud Sportovec tuto povinnost odmítne, bude se mít za to, že odmítl podrobit se Odběru Vzorku ve smyslu článku 2.3.***“

K principu proporcionality

- 7.8. Exekutiva ČSH souhlasí s názorem odvolatele, že sankce ukládané dle antidopingových předpisů by měly být vždy ukládány v souladu s principem proporcionality a tyto by měly být vždy přiměřené.
- 7.9. Exekutiva ČSH je toho názoru, že princip proporcionality je již zapracován ve Světovém antidopingovém kodexu (dále také jen „**WADA Kodex**“), ze kterého česká Směrnice vychází (CAS 2007/A/1290 Roland Diethart v. IOC). Možnost aplikace článků 10.5.1. a 10.5.2., podle kterých je na základě „neexistence zavinění nebo nedbalosti“ nebo „nevýznamného zavinění nebo nevýznamné nedbalosti“ možné snížit (případně neuložit) trest zákazu činnosti je sama o sobě ztělesněním (provedením) principu proporcionality (CAS 2008/A/1489 Despres v/CCES; CAS 2008/A/1510 WADA v/Despres, CCES & Bobsleigh Canada Skeleton).
- 7.10. Přestože rigidní systém fixních sankcí ve WADA Kodexu (totožný v tomto ohledu se Směrnicí) značně aplikaci principu proporcionality omezuje, je v souladu s lidskými právy a obecnými právními zásadami. Cílem tohoto omezení je zcela legitimní cíl spočívající v harmonizaci dopingových sankcí. Účelem a záměrem WADA Kodexu totiž je, mimo jiné, učinit boj proti dopingům více efektivní prostřednictvím harmonizace právního rámce a uložení jednotných sankcí ve všech sportech. Tato pravidla např. nerozlišují mezi amatérským a profesionálním sportovcem, mladým či starým sportovcem či individuálním nebo kolektivním sportem (CAS 2009/A/2012 Doping Authority Netherlands vs. Nick Zuijkerbuijk).
- 7.11. Dle názoru Švýcarského spolkového soudu (Schweizerisches Bundesgericht, který je oprávněn rozhodovat o opravných prostředcích proti nálezům CAS) mohou sportovní orgány ve svých pravidlech omezit rozsah okolností, ke kterým bude přihlédnuto při ukládání sankcí a tím omezit aplikaci principu proporcionality. Sportovní asociace tímto dle názoru soudu překročí svou autonomii ve chvíli, kdy tato pravidla vedou k zásahu do osobních práv, jehož povaha a rozsah jsou **extrémně závažné a zcela neúměrné trestanému chování** (CAS 2009/A/2012 Doping Authority Netherlands vs. Nick Zuijkerbuijk). V souladu s judikaturou CAS bude moci být princip proporcionality k redukci sankcí (nad rámec aplikace článků 10.4. a 10.5. WADA Kodexu) použit pouze v případě **existence extrémně vzácných a neobvyklých (*extremely rare and unusual*) okolností** (CAS 2010/A/2307 WADA vs. Jobson).
- 7.12. V případech Puerta v. International Tennis Federation (CAS 2006/A/1025), FINA v. Mellouli (CAS 2007/A/1252) and Squizzato v.FINA (CAS 2005/A/830), kterými argumentuje také odvolatel, jsou dle názoru CAS obsaženy polehčující nebo neobvyklé okolnosti, které si zasluhují konstatování „nevýznamného zavinění nebo nedbalosti“, nebo kde panel rozhodců shledal příslušnou sankci nespravedlivou nebo nepřiměřenou okolnostem kolem pozitivního výsledku testu. Například, v případě Puerta byl atlet testován pozitivně na etilefrenu, zakázanou látku, která se do jeho těla dostala vypitím vody nalité do skleničky, která dle jeho

přesvědčení byla jeho vlastní. Tato však byla předtím použita jeho manželkou k užití bezbarvého léku bez zápachu a chuti ke zmírnění hypertenze a menstruačních bolestí. Puerta se pak, na rozdíl od situace sportovce Pohlmana, stal **obětí mimořádných a neočekávatelných sledů událostí** (CAS 2008/A/1489 Despres v/CCES; CAS 2008/A/1510 WADA v/Despres, CCES & Bobsleigh Canada Skeleton; CAS 2010/A/2307 WADA vs. Jobson).

- 7.13. V případě Puerta v. International Tennis Federation (CAS 2006/A/1025) navíc CAS řešil situaci, kdy měla být uložena sankce za druhé porušení antidopingových pravidel a tehdejší znění WADA Kodexu neobsahovalo pravidla pro snížení sankce v takovém případě. Toto rozhodnutí následně vedlo také k revizi WADA Kodexu a zaplnění této mezery. V projednávaném případě sportovce Pohlmana však Exekutiva ČSH nemusí obdobnou mezeru v antidopingové úpravě řešit, když ze znění Směrnice jasně vyplývá, kterými ustanoveními se má řídit (viz. níže).
- 7.14. Exekutiva ČSH je dále názoru, že argumentace odvolatele rozhodnutím Soudního dvora EU ve věci C-519/04P Meca Medina and Majcen v. Commission je zavádějící, poněvadž Soudní dvůr se v této kauze otázkou ne-/přiměřenosti antidopingových sankcí vůbec nezabýval. V rozhodnutí mj. uvedl: *„Jelikož navrhovatelé krom toho neuplatňovali nepřiměřenost v projednávaném případě použitelných a uložených sankcí, není prokázána nepřiměřenost dotčené antidopingové úpravy.“*

Sankce

- 7.15. V souladu s ustanovením článku 10.3.1. Směrnice je doba zákazu činnosti za porušení článku 2.3. Směrnice dva roky, pokud nejsou splněny podmínky uvedené v článku 10.5. (neuložení nebo zkrácení doby zákazu činnosti **na základě výjimečných okolností**) nebo článku 10.6. (prodloužení doby zákazu činnosti na základě přitěžujících okolností) Směrnice.
- 7.16. Při ukládání sankce proto Exekutiva ČSH zkoumala, zda jsou dány některé z podmínek článku 10.5.1. (neexistence zavinění nebo nedbalosti) nebo 10.5.2. (nevýznamné zavinění nebo nevýznamná nedbalost) Směrnice.
- 7.17. Exekutiva ČSH je přesvědčena, že možnost aplikace článku 10.5.1. (neexistence zavinění nebo nedbalosti) je v projednávaném případě zcela vyloučena. Sportovec jednal vědomě a úmyslně a negativních následků opuštění dopingové kontroly si musel být vědom, když při odchodu z místnosti dopingové kontroly sebral protokol dopingové kontroly, tento roztrhal a vhodil do toaletní místy. Navíc jak bylo uvedeno v nálezů Rozhodčí komise ČOV čj. 1/2014 i v případě, kdy by sportovce dopingový komisař *„z důležitých důvodů (např. proto, že sportovec již nebyl dále k zastížení) na následky neupozornil, presumuje se znalost těchto následků ze strany Sportovce, neboť se presumuje obecná znalost jakéhokoliv dopingů (příčemž odmítnutí se podrobení se dopingové kontrole je definováno jako jeden z případů dopingů). Navíc jsou následky odmítnutí dopingové kontroly popsány v Protokolu dopingové*

kontroly.“ Exekutiva ČSH konstatuje, že i v projednávaném případě byl sportovec o následcích porušení antidopingového pravidla poučen a vědomě se jej dopustil.

7.18. Exekutiva ČSH proto dále zkoumala, zda jsou dány podmínky pro aplikaci článku 10.5.2. Směrnice. Snížení doby zákazu činnosti dle tohoto ustanovení je možné maximálně na polovinu jinak předepsané doby a pouze v případech se skutečně výjimečnými okolnostmi, nikoli ve valné většině případů (viz. Komentář k WADA Kodexu). Odvolatel tvrdil existenci následujících okolností:

- Sportovec byl značně dehydrovaný a nebyl schopen odevzdat požadované množství vzorku moči.

K tomuto Exekutiva ČSH uvádí, že podle všeho sportovec dehydrovaný nemohl být, neboť, jak sám uvedl, při utkání hodně pil a poté byl schopen odevzdat čtyři až pět vzorků moči. Dle všeho nevyhovující byla jejich hustota, nikoli množství.

- Sportovec se dobrovolně podrobil dopingové kontrole, když se dostavil do místnosti dopingové kontroly a poskytl vzorek moči.

Exekutiva ČSH je toho názoru, že se jedná o plnění povinností sportovce vyplývajících z antidopingových předpisů, nikoli o výjimečné (polehčující) okolnosti.

- Po zhruba 4 hodinách byl sportovec fyzicky i psychicky vyčerpán, s ohledem na předchozí sportovní utkání, že již další setrvání na místě neunesl. Sportovec spěchal do zaměstnání a v autobuse na něj čekal zbytek družstva.

Exekutiva je toho názoru, že ani tyto okolnosti nejsou výjimečné. Sportovec nejvyšší soutěže musí počítat s tím, že může být po zápase vyzván k dopingové kontrole, která může trvat i několik hodin. Navíc sportovec spěchal na brigádu ke známému, nikoli do trvalého zaměstnání na základě pracovního poměru a flexibilita, resp. možnost pozdějšího nástupu do práce byla jistě vyšší. I v případě trvalého pracovního poměru jsou však sportovci povinni počítat s časovou rezervou po odehrání utkání, kdy mohou být na dopingové kontrole a nemohou tak plnit své další závazky. Ačkoli klub nevyřešil dopravu sportovce vlastními prostředky, byla sportovci zástupcem klubu nabídnuta možnost pozdější dopravy do místa bydliště jeho rodiči, kterou však sportovec bez dalšího odmítl.

- Sportovec nikdy neabsolvoval dopingovou kontrolu s výjimkou středoškolského testování. V místnosti pro dopingovou kontrolu s ním nebyl přítomen kdokoliv z klubu, ani za ním během kontroly nepřišel.

Jak již bylo výše s odkazem na judikaturu Rozhodčí komise ČOV uvedeno, znalost antidopingových předpisů a následků jejich porušení sportovcem se presumuje, zejména pak u sportovců výkonnostních a vrcholových. Podle čl. 1.2.3 Směrnice je úlohou a odpovědností sportovce „být obeznámen se všemi platnými dopingovými postupy a pravidly“. Exekutiva ČSH může vyslovit jen lítost nad neprofesionálním jednáním klubu, který v této situaci neposkytl sportovci podporu v podobě osobní přítomnosti svého zástupce při dopingové kontrole. Takováto skutečnost je však z pohledu antidopingových předpisů irelevantní.

- Sportovec nemohl svou vůlí ovlivnit to, zda vzorek bude či nebude mít vyžadovanou specifickou hmotnost. Dopingoví komisaři pochybili, když sportovce nevedli k tomu, aby co nejdříve poskytl odpovídající vzorek; neporadili mu, co má pít.
Exekutiva ČSH s tímto tvrzením nesouhlasí. Je toho názoru, že obecně sportovci naopak mohou hmotnost, resp. hustotu vzorku ovlivnit nadměrnou hydratací. V daném případě dopingoví komisaři vedli sportovce k tomu, aby co nejdříve mohl poskytnout odpovídající vzorek tím, že jej výslovně vyzvali, aby nadále již nepil. Neporadili mu proto ani jiný nápoj.
- Pořadatel soutěže neposkytl dostatečné množství vhodných nápojů.
V místnosti dopingové kontroly byla k dispozici voda v uzavřených lahvích (tak, aby nemohla být kontaminována, v souladu s antidopingovými předpisy). Poskytnutí vody je v případě dopingové kontroly zcela běžné a sportovec si na tento nápoj v průběhu kontroly nestěžoval.
- V následujících dnech se podrobil toxikologické expertize moči, která byla negativní.
Výsledek této expertizy považuje Exekutiva ČSH za irelevantní. S odstupem 14 dnů nemohl mít již výsledek pro dopingovou kontrolu, která nemůže být provedena na žádost konkrétního sportovce, ale vždy jen v čase a způsobem určeným dopingovými komisaři, žádnou vypovídací hodnotu. Některé zakázané látky totiž zůstávají v těle sportovce jen po velmi krátkou dobu po jejich užití.
- Sportovec nikdy nebyl trestán za dopingové provinění, je propagátorem čistého sportu a myšlenek fair play a nikdy by zakázanou látku neužil.
- Uložený trest zákazu činnosti dva roky je nepřiměřený. Je rozdíl mezi situací, kdy sportovec bez dalšího odmítne dopingovou kontrolu a situací, kdy sportovec poskytne několik vzorků a poté z dopingové kontroly odejde.
Ačkoli Exekutiva ČSH obecně vnímá tento rozdíl, považuje v daném případě za naprosto závažnou skutečnost, že sportovec nadále konzumoval nápoje i přes upozornění dopingových komisařů, že nebude moci poskytnout vzorek s dostatečnou hustotou. Kdyby Exekutiva i za těchto okolností, které jsou spíše přitěžující než polehčující, snížila trest pod obligatorní sankci, vznikl by nebezpečný precedent do budoucna, kdy by sportovci ČSH mohli záměrně své vzorky nadměrnou hydratací ředit, následně opustit dopingovou kontrolu a byli by pak potrestáni nižším trestem než pokud by došlo k řádnému odebrání vzorku a jeho pozitivní analýze.

7.19. Proti snížení trestu pak nejvíce hovoří skutečnost, že se sportovec dopustil úmyslného a nikoli nedbalostního deliktu. Sportovec vědomě roztrhal protokol o dopingové kontrole a vědomě, dokonce přes výslovně upozornění na možné následky, opustil místnost dopingové kontroly.

- 7.20. S ohledem na shora uvedené Exekutiva ČSH neshledala okolnosti, které by byly natolik výjimečné, aby byly důvodem pro snížení trestu zákazu činnosti dle článku 10.5.2. Směrnice.
- 7.21. Exekutiva ČSH neshledala ani existenci „extrémně vzácných a neobvyklých okolností“, při kterých by případně mohla sankci zákazu činnosti snížit s odkazem na obecný princip proporcionality a výše uvedenou judikaturu CAS.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dán v rámci ČSH opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí mohou sportovec, ADV ČR, Mezinárodní házenkářská federace, Český olympijský výbor a WADA podat odvolání k Rozhodčí komisi Českého olympijského výboru, a to ve lhůtě 21 dnů od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

V Praze dne 6.3.2015

.....
Aleš Pospíšil, prezident ČSH